

[Finansministeren.]

dersen sagde, at Ispinde ikke var Luksus. Det har jeg i og for sig heller ikke sagt. Paa den anden Side kan man næppe sige, at Ispinde falder ind under det Begreb, som jeg talte om i Middags, nemlig den almindelige Mands nødvendige Forbrug. Jeg har en stærk Fornemmelse af, at Ispinde nydt i større Omfang er meget skadelige for Børns Sundhed, og jeg tror, at man kan faa Mælkeprodukter i sundere Form. Naar det ærede Medlem talte om, at de Købmænd og handlende, der skulde opkræve Skatterne, burde have Vederlag, maa jeg under Henvisning til det, jeg sagde til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, oplyse, at de Afgifter, her er Tale om, ikke opkræves af nogen Købmand eller handlende, idet nemlig den Tillægsafgift paa Spiritus, der er foreslaaet forhøjet, opkræves paa Produktionsstedet og de andre Afgifter paa Restauranterne, men i Oktober Maaned kommer vi til det andet Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard udtrykte en vis Tvivl om, hvordan det finansielle Udbytte kunde blive. Jeg maa tilstaa, at det i dette Tilfælde har været vanskeligt for mig at faa nogen sikker Forestilling om, hvad disse Afgifter egentlig vil give. De Tal, som jeg har oplyst i min Forelæggelsestale, og som er nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget, er naturligvis kun skønsmæssigt anslaaet; jeg kan sige, at de i det store og hele svarer til, hvad disse Afgifter vilde kunne indbringe med den Omsætning, der var i det sidste Finansaar, det vil sige i 1945—46. Heraf følger uden Tvivl, at hvis Omsætningen blev lige saa stor som i Dag, vilde de give en Del mere end her budgetteret. Paa den anden Side er jeg paa det rene med, at der kan komme et Omslag i Løbet af det Aar, hvor disse Landbrugsordninger skal gælde, det kan komme dels paa Grund af selve Afgiftsforhøjelsen — vi er jo efterhaanden kommet temmelig højt op —, dels maaske ogsaa paa Grund af, at den store Pengerigelighed blandt Folk efterhaanden nærmer sig Kulminationen; jeg har i hvert Fald set Tegn paa, at Pengestrømmen ikke altid flyder slet saa rigeligt, som den har gjort. Dette kunde tyde paa, at der muligvis kan komme en Nedgang af Forbruget hen paa Aaret, og i saa Fald vil Afgifterne blive mindre, end de vilde under Forudsætning af, at den nuværende Omsætning opretholdes; men der skulde være Sandsynlighed for, at de alligevel kunde give lige saa meget, som de er budgetteret til.

Jeg kan her slutte mig til det ærede Medlem Hr. Størmose, og jeg tror, det ærede

Medlem Hr. Bertel Dahlgaard havde den samme Opfattelse, at det vilde ikke være nogen national Ulykke, hvis Resultatet af disse Afgiftsforhøjelser skulde blive en vis Forbrugsnedgang i de stærke Drikke, specielt i Spirituosa. Man kan vel konkludere derhen, at der kan tænkes to Muligheder, enten at disse Afgifter indbringer mere, end de er budgetteret til, eller at de fremkalder en Nedgang i Forbruget af de spirituøse Drikke. Jeg tror, begge Dele vil være en national Vinding. Hvis de indbringer mere end budgetteret, vil det sige, at de ikke nedbringer Forbruget af Spiritus væsentlig, men saa er det sandsynligt, at de nedbringer Forbruget af andre Ting; hvis nemlig den, som har et betydeligt Forbrug af Spiritus i Dag, opretholder dette Forbrug trods de forhøjede Afgifter, maa han indskrænke sit Forbrug paa andre Omraader. Hovedsagen er: naar man trækker betydelige Pengesummer ind til Statskassen, bidrager man til at formindske den alt for store Købeevne. Skulde det andet ske, at Forbruget af Spiritus skulde gaa noget ned, tror jeg, vi alle vil anse det for en Fordel.

Det ærede Medlem Hr. Starcke stillede det Forslag, at jeg skulde have fremsat dette Lovforslag i Snapstinget. Saa vidt jeg husker fra dengang, jeg studerede ved Københavns Universitet, omtales Snapstinget ikke i Grundloven og hører derfor ikke med til den lovgivende Magt. Jeg har altsaa ikke den Hjemmel, men jeg kan trøste det ærede Medlem med, at denne Lov vil blive effektiv i Snapstinget, den vil ogsaa udstrække sine Virkninger til dette Ting. Det er naturligvis rigtigt, at det hele ikke er saa forfærdelig indviklet, det har jeg heller aldrig paastaet; jeg indrømmer dog, at det vilde være endnu simplere i den ideelle Stat, Retsforbundet opererer med, der skal man ikke finde Skatteobjekter, idet man kun har eet. Jeg takker for Tilbudet om, at jeg kunde blive populær ved at lægge Skatten paa de Ting, Folk ikke kan lide at forbruge, men jeg har ikke stilet efter at blive populær, jeg har derimod stilet efter at bidrage til en Sanering af Landets Økonomi, det er trods alt vigtigere.

Gustav Pedersen: Jeg var noget forbavset over, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup udtalte sin Glæde over, at der nu kom en ny Skat. Naar man kender det ærede Medlems Indlæg over for alle de Forslag, som igennem mange Aar er kommet fra socialdemokratiske Regeringers Side og har bemærket den Kølighed, hvormed det ærede Medlem Hr. Himmelstrup modtog